Silmänpohjan ikärappeuma ja näkövammaisuus

Silmänpohjan ikärappeuma on sairaus, joka aiheuttaa verkkokalvon tarkannäkemisen alueen eli makulan vaurion ja keskeisen näön heikkenemisen. Sairautta esiintyy kahta muotoa: kuivaa ja kosteaa makulan vanhuudenrappeumaa (ICD H35.30 ja H35.31).

Nimestään huolimatta silmänpohjan ikärappeuman ei voida katsoa olevan väistämättä ikään liittyvää rappeutumista eikä näön heikentyminen johdu iästä. Ikä on yksi sairauden monista riskitekijöistä ja sairautta esiintyy myös nuoremmilla ihmisillä.

Näkövammautuneella ikärappeumapotilaalla lukunäkö on heikko, hänen on vaikea nähdä värejä ja erottaa kontrasteja sekä ympäristön korkeuseroja ja valon tarve on lisääntynyt. Itsenäinen toiminen kaikissa tarkkaa näkemistä vaativissa toimissa kotona, työpaikalla, asioinnissa, harrastuksissa ja liikkumisessa kodin ulkopuolella vaikeutuu.

Silmänpohjan ikärappeuman vuoksi näkövammautunut henkilö tarvitsee vammansa vuoksi ja iästään riippumatta tukea ja palveluita voidakseen osallistua itsenäisesti ja yhdenvertaisesti yhteiskuntaan itsemääräämisoikeutensa säilyttäen.

Helsingissä 27.10.2022

Sonja Kuoppala

LL, osastonlääkäri, HUS Silmätautien kuntoutuspoliklinikka